

3315-A-2008

”Vi är medsjuka, men det är ingen som lyfter det” – en kvalitativ studie av upplevelsen av att vara närstående i cancervården

Mattias Tranberg^{1,2}, Magdalena Andersson³, Mef Nilbert^{2,3}, Birgit H Rasmussen^{1,2}

¹ Palliativt utvecklingscentrum

² Lunds universitet

³ RCC Syd

Bakgrund:

I takt med att cancervården har utvecklats har närstående kommit att stå för en allt större del av vården av personer med cancer. Att vårda en närstående med cancer kan medföra positiva konsekvenser som känslan av närhet och meningsfullhet, men det kan också innebära stress, ensamhet, isolering och skuld känslor. Trots att sjukvården förlitar sig på närstående i större utsträckning än tidigare finns få resurser tillgängliga för att stötta närståendes självomhändertagande.

Frågeställning:

Vad innebär upplevelsen av att vara närstående till en person med cancer?

Metod:

Vi rekryterade 28 individer som var nära besläktade med en patient med cancer till sju fokusgruppsintervjuer. Alla deltagare var medlemmar i ett icke-vinstdrivande internetbaserat stödnätverk för närstående i cancervården. Intervjuerna transkriberades och undergick tematisk analys.

Resultat:

Tre teman identifierades: att åsidosätta sina egna behov, att anta rollen som projektledare och att förlora sin känsla av identitet. Sammantaget bildar dessa teman ett sammanfattande tema: att vara medsjuk. Deltagarna avstod från att tillfredsställa sina egna behov för att ta ansvar för sin närstående med cancer. I processen förlorade de emellertid sig själva, blev medsjuka och drabbades ibland av somatiska eller psykiatriska sjukdomar.

Konklusion:

Vår studie visar att den upplevelsen av att vara närstående till en person med cancer kan förstås genom begreppet att vara medsjuk. Beteenden hos vissa närstående liknar beteenden som förknippas med begreppet medberoende. För sjukvårdspersonal kan detta perspektiv vara värdefullt att ta in för att bättre uppmärksamma, bekräfta och stödja närstående i cancervården.